

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

21.05.2008. godina
Beograd

Uv. 2052/06

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa svetnikom Milanom Komlenovićem, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv rešenja tuženog Fonda za socijalno osiguranje vojnih osiguranika - Komisija za naknadu Up-II br.59/04, penzioni broj 88591 od 15.11.2004. godine, u predmetu naknade dela troškova za stanovanje, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 21.5.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja direktora Fonda za SOVO Up-I br.467-1/00 od 23.9.2004. godine, kojim mu je prestalo pravo na naknadu dela troškova za stanovanje zaključno a 27.3.2003. godine, jer je prema dostavljenom zapisniku o uvođenju u posed stana u aa br. 23-04/I-23-sl.03 od 28.3.2003. godine, kao nosilac stanarskog prava uveden u posed predmetnog stana i od tada ga koristi.

Tužilac tužbom podnetom Vrhovnom vojnom sudu osporava zakonitosti rešenje tuženog, jer smatra da istim nije utvrđeno pravilno činjenično stanje i primenjeno materijalno pravo, pa je isto doneto na njegovu štetu. Navodi da je ostao bez stana u novembru 1992. godine kada je izbegao iz aa i od tada do polovine jula 2004. godine bio je sa porodicom podstanar, a od početka marta 2000. godine počeo je da dobija naknadu za stanovanje koju je primao do 31.5.2004. godine. Navodi da je obavestio Fond za socijalno osiguranje, odnosno Stambeni fond da je juna 2003. godine prodao stan u aa i kupio u bb stan u adaptaciji kada mu je rečeno da će se njegovo stambeno pitanje smatrati rešenim kad se useli u kupljeni stan tako da je praktično primao naknadu dok stan nije bio gotov za useljenje, međutim tada Fond donosi zaključak 3.9.2004. godine i traži mu zapisnik o povratku stana u aa, jer se po mišljenju i rešenju Fonda taj datum smatra kao dan kada je rešeno njegovo stambeno pitanje. Kako se sa ovim nije slagao uložio je žalbu koja je odbijena kao neosnovana pa je stoga podneo tužbu jer ne može da prihvati da je njegovo stambeno pitanje rešeno sa danom uvođenja u posed stana u aa, gde jednostavno više nije ni smeo da živi, a pored toga su mu sva dokumenta izdata u Srbiji čiji je i državljanin. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da se tužba odbije.

Nakon razmatranja spisa predmeta, ocene navoda tužbe i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije koji je dana 21.11.2006. godine preuzeo nerešene predmete upravnih sporova pokrenutih pred Vrhovnim vojnim sudom do 31.12.2004. godine, je našao:

Tužba nije osnovana.

Po oceni Vrhovnog suda Srbije, pravilno je postupio tuženi organ kada je odbio žalbu tužioca, nalazeći da je prvostepeni organ doneo zakonito rešenje kojim je tužiocu prestalo pravo na naknadu dela troškova za stanovanje zaključno sa danom 27.3.2003. godine. Ovo stoga što prema odredbi člana 2. stav 2. Pravilnika o upotrebi, uslovima i načinu korišćenja sredstava za poboljšanje materijalnog položaja korisnik vojne penzije bez stana ("Službeni vojni list", br.41/99, 10/00), a u vezi člana 11. stav 1. tačke 3. navedenog Pravilnika, kojim je propisano da korisnik penzije nema stan ako nema stan sa stanarskim pravom, stan koji otkupljuje ili stan u vlasništvu te da pravo na naknadu prestaje danom prijema ključeva stana, pa su po oceni tuženog organa ispunjeni uslovi za prestanak prava tužioca za naknadu dela troškova za stanovanje, jer je tužilac uveden u posed stana u aa kao nosilac stanarskog prava 28.3.2003. godine, a što je zaključeno iz Zapisnika o uvođenju u posed stana br. 23-04/I-23-Sl.03 od 28.3.2003. godine sačinjenog od strane Uprave za stambena pitanja aa - Odeljenja centar i stari grad, koji je tužilac dostavio prvostepenom organu dana 23.9.2004. godine. Sa iznetog, a imajući u vidu da je kao nosilac stanarskog prava tužilac uveden u posed stana u aa tuženi organ je pravilno ocenio da je prvostepeni organ pravilno odlučio kada je doneo odluku o prestanku prava na naknadu dela troškova za stanovanje zaključno sa 27.3.2003. godine. Pri tome, pravilno je tuženi organ ocenio činjenicu da je tužilac predmetni stan u aa prodao i da je dana 9.6.2003. godine kupio stan u bb, što je utvrđeno na osnovu kupoprodajnih ugovora koje je dostavio Fondu dana 18.8.2004. godine, irelevantnom za donošenje prvostepenog rešenja jer je ista usledila nakon ispunjenja uslova za prestanak prava na predmetnu naknadu i da se stoga ne može dovesti u pitanje zakonitost tog prvostepenog rešenja.

može dovesti u pitanje zakonitost tog prvostepenog rešenja.

Sud je cenio navode iznete u tužbi, pa je našao da ovi navodi, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje u postupku ne mogu dovesti do drugačije ocene zakonitosti osporenog rešenja.

Iz iznetog razloga Vrhovni sud Srbije je, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona u pravnim sporovima ("Službeni list SRJ",br.46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 21.5.2008. godine Uv. 2052/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Milan Komlenović, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS